

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobkyně: J. Z.
bytem X
zastoupená JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2024, č. j. PK-DSH/9905/24,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2024, č. j. PK-DSH/9905/24 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“). Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2024, č. j. DOP/2077/24 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl Městský úřad Nepomuk (dále jen „*městský úřad*“) námitky žalobkyně proti provedení záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení žalobkyně jako řidiče za 4 žalobkyní spáchané přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně proti prvoinstančnímu rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobkyně dosáhla v registru řidičů celkového počtu 12 bodů tím, že se dopustila:
 - a) dne 21. 3. 2024 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročila o 12 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h, a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 12 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem - do bodového hodnocení jí byly zaznamenány 4 body (dále jen „*přestupek A*“)
 - b) dne 2. 8. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročila o 30 km/h nejvyšší povolenou rychlost mimo obec 90 km/h - do bodového hodnocení jí byly zaznamenány 3 body (dále jen „*přestupek B*“)
 - c) dne 1. 8. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem - do bodového hodnocení jí byly zaznamenány 3 body (dále jen „*přestupek C*“)
 - d) dne 17. 5. 2023 přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, jelikož jako řidič překročila o 11 km/h nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h - do bodového hodnocení jí byly zaznamenány 2 body (dále jen „*přestupek D*“).
3. Městský úřad oznámil dne 28. 3. 2024 žalobkyni dosažení 12 bodů v registru řidičů. Žalobkyně vznesla námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, v nichž spáchání přestupků nepopírala a argumentovala nízkou závažností přestupků a užíváním vozidla k výkonu svého povolání.
4. V prvoinstančním rozhodnutí městský úřad uvedl, že žalobkyně nezpochybňovala provedené záznamy bodů v bodovém hodnocení řidiče, ani údaje v oznámeních policejních orgánů o uložení pokuty příkazem na místě. Městský úřad vysvětlil, že oznámení policejních orgánů o uložení pokuty obsahují všechny náležitosti a jsou tak způsobilými podklady pro záznam bodů, provedené záznamy odpovídají těmto podkladům a jejich bodové ohodnocení odpovídá jednotlivým přestupkům dle přílohy zákona o silničním provozu.
5. V odvolacím řízení žalobkyně, již zastoupena advokátem JUDr. Radkem Bechyněm, navrhla doplnit dokazování o rozhodnutí, kterými měla být žalobkyně uznána vinnou z předmětných přestupků a o jejich zaslání procesnímu zástupci žalobkyně. V typizovaném odvolání žalobkyně namítala nezpůsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů a limity zjišťovaných skutečností. Podklady (oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení) obsahovaly všechny náležitosti vyžadované pro

zaznamenání bodů řidiče a nebylo nutné opatřovat další důkazy (pokutové bloky). Žalobkyně nevznesla žádné konkrétní námitky, ani nepředložila žádné důkazy o neoprávněnosti zaznamenaných bodů.

7. Žalobkyně v podané žalobě žalovanému vytkla, že nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, příp. je jednostranně hodnotil, resp. pominul rozhodovací praxi jiných odvolacích orgánů. Žalobní argumentace se zaměřila na vady pokutových bloků. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.
8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyně ve správním řízení konkrétně nezpochybňovala provedené bodové záznamy ani spáchané přestupky a že žalobkyně odkazovaná rozhodnutí jiných správních orgánů v průběhu správního řízení nepředložila. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

II.

Posouzení věci soudem

9. Soud o žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci řízení výslovně souhlasili (žalobkyně v podání ze dne 27. 8. 2024, žalovaný v podání ze dne 30. 8. 2024).
10. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě, přičemž neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
11. V posuzovaném případě zástupce žalobkyně uplatnil typizovanou žalobní argumentaci, bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti daného případu. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, bod 32 *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobkyně spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* Proto míra konkrétnosti vypořádání žalobních bodů soudem bude odpovídat míře jejich konkrétnosti tak, jak vyplývá z žaloby.
12. Žalobní tvrzení, že žalovaný *naprosto nerespektoval odvolací důvody*, soud nemohl považovat za žalobní bod, neboť z něj nebylo vůbec zřejmé, zda, případně jaké konkrétní odvolací důvody zůstaly žalovaným nevypořádány. Pokud pak žalobkyně namítala, že se žalovaný *nezabýval jednotlivými důkazními prostředky* nebo *zcela ignoroval předložené důkazy a návrhy* či *některé důkazy jednostranně upřednostnil v neprospěch žalobce*, postrádalo i toto žalobní tvrzení dostatečnou míru konkretizace, neboť z něj nebylo zřejmé, jaké konkrétní důkazy žalovaný opomenul, resp. jaké konkrétní důkazy žalovaný preferoval před jinými k tíži žalobkyně. Soud nemohl dohledávat v odůvodnění napadeného rozhodnutí a správním spisu potenciální důkazy, u nichž žalovaný pochybil způsobem žalobkyní tvrzeným, neboť takovým postupem

by soud spekulativně domýšlel a precizoval argumentaci žalobkyně a nedostál by své povinnosti nestrannosti.

13. Žaloba není důvodná.
14. Soud předznamenává, že z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publ. pod č. 534/2005 ve Sb. NSS) a že správní soudy neprovádějí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS).
15. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.
16. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam v registru řidičů ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
17. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu v případě nedůvodných písemných námitek řidiče proti provedení záznamu bodů v registru řidičů potvrdí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provedení záznam a námitky zamítne.
18. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. oznámení policie o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Předmětem tohoto řízení není přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2022, č. j. 6 As 147/2022-28, bod 11).
19. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je způsobilým podkladem záznamu bodů. Správní orgán je povinen vyžádat si originály příkazových bloků, které by údaje v oznámení prokazovaly, jen tehdy, zpochybní-li účastník konkrétně, věrohodně a relevantně správnost oznámení. Námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Pokud účastník v odvolání uplatní paušální námitky, může je odvolací orgán vypořádat jako a priori nevěrohodné, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Za paušální námitky se považují námitky zpochybňující prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2023, č. j. 5 As 199/2022-21, body 13 a 14, resp. tam citovaná judikatura).
20. Soud neshledal důvodnou žalobní námitku na str. 2 a 3 žaloby, že správní orgány postupovaly v rozporu s ustálenou správní praxí stran hodnocení kvality jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení (pokutových bloků) jako podkladů pro zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče.

21. Soud konstatuje, že žalobkyně ve správním řízení konkrétně vůbec neargumentovala odlišnou správní praxí tak, jak nyní činí v žalobě, ani správním orgánům neoznačila či nepředložila k žalobě přiložená rozhodnutí č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, č. j. MUCE 20786/2019 SO ze dne 26. 3. 2019, č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020, ani č. j. ŘP/741/19-16/Ka ze dne 18. 3. 2019 (dále jen „rozhodnutí HLUC a spol.“). Nezákonnost napadeného rozhodnutí tedy nemůže spočívat v tom, že žalovaný neposuzoval, zda nemůže mít pro rozhodnutí význam odlišná správní praxe, jelikož své legitimní očekávání v tomto směru žalobkyně ve správním řízení konkrétně netvrdila a v odvolání konkrétně nenamítla.
22. Soud poukazuje na to, že argumentaci odlišnou správní praxí odvozenou právě od správních rozhodnutí uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku odmítl Nejvyšší správní soud tím, že *neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady nejednotnost ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva. K jejímu odstranění je povolán především právě Nejvyšší správní soud. Ten už se ovšem k otázce, do jaké míry mají správní orgány rozhodující o námitkách proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče možnost přezkoumat jednotlivá rozhodnutí o uložení pokuty, jasně vyjádřil v několika svých rozhodnutích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 300/2021-47, body 9 a 22, vydaný ve věci, kde tamního žalobce zastupoval zástupce nynější žalobkyně).*
23. Ač byla žalobkyně v průběhu správního řízení ve vztahu k tvrzením o odlišné správní praxi zcela pasivní, dodává soud následující.
24. Zprvce, městský úřad ani žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů, jelikož legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 As 12/2021-56, bod 17, či ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 As 133/2020-44, bod 13). Žalobkyně však nedoložila, že by žalovaný či městský úřad rozhodoval ve skutkově obdobných věcech odlišně. K žalobní argumentaci na začátku str. 3 žaloby soud uvádí, že pro výše uvedené závěry není významné, kolik správních orgánů určité pravomoci a určitého stupně bylo na území ČR zřízeno.
25. Zadruhé, bylo vyloučeno, aby správní orgány v posuzované věci pominuly ustálenou správní praxi při posuzování způsoblosti pokutových bloků jako podkladu pro provedení záznamů v bodovém hodnocení řidiče tak, jak tvrdí žalobkyně v žalobě, neboť ve věci žalobkyně správní orgány jednotlivé pokutové bloky vůbec nehodnotily, neb je neměly k dispozici, poněvadž je od příslušných správních orgánů nevyžádaly (srov. str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu). Žalobní tvrzení o odlišné správní praxi při hodnocení kvality pokutových bloků na podkladě odvolacích námitek tedy mělo důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný totiž v napadeném rozhodnutí vysvětlil, že námitky žalobkyně vzhledem ke svému obsahu nemohly aktivovat povinnost správních orgánů vyžádat pokutové bloky.
26. Vypořádání obecné odvolací námítka týkající se odlišné správní praxe na str. 6 napadeného rozhodnutí považuje soud za dostatečné a odpovídající kvalitě odvolací námítka. Žalovaný vysvětlil, že nebylo osvědčeno, že by byly řešeny případy skutkově obdobné, a navíc žalobkyně žádá konkrétní správní rozhodnutí nepředložila.

Žalobkyně v žalobě s tímto posouzením nijak nepolemizovala a soud byl tedy oprávněn hodnotit žalovaného bez dalšího převzít.

27. Rozhodnutí HLUC a spol., založená na čl. 16 až 30 soudního spisu a přiložená k žalobě, proto soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu.
28. K žalobnímu bodu týkajícímu se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů soud připomíná, že podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je podkladem pro záznam v registru řidičů mj. *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě*.
29. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil následovně: Žalobkyně v průběhu celého správního řízení nebrojila konkrétně proti žádnému z provedených záznamů bodů a nepředložila žádný důkaz o tom, že k přestupku došlo jiným způsobem nebo byl spáchán jinou osobou apod. Proto městský úřad správně nevyžádal pokutové bloky a oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení jsou dostatečnými důkazy o tom, že přestupky byly konkrétní osobou spáchány (viz str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí).
30. Správní orgány pokutové bloky nezajistily a nebyly tak součástí podkladů rozhodnutí. Svůj postup správní orgány řádně odůvodnily tím, že žalobkyně ve správním řízení vůbec nijak nekonkretizovala žádné své výhrady proti zaznamenaným bodům. Proto nevznikly pochybnosti o údajích v oznámeních o uložení pokuty na místě a nebylo zapotřebí obstarat pokutové bloky.
31. Tyto jasně formulované a odůvodněné závěry správních orgánů žalobkyně v žalobě zpochybňovala toliko tím, že žalovaný *uvádí, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů*.
32. Žalobní námitky proto míří mimo důvody napadeného rozhodnutí. Žalovaný vůbec neuvedl, že nemůže posuzovat podklady pro záznam bodů (pokutové bloky), jen vysvětlil a odůvodnil, proč v posuzované věci nebyl důvod pokutové bloky zajišťovat, kdy proti těmto důvodům (že žalobkyně nevznesla žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům uvedeným v oznámeních) žalobkyně v žalobě nijak nebrojila. Žalobkyně v žalobě neuvedla žádnou konkrétní argumentaci vyvracející závěr žalovaného, že oznámení jsou dostatečným důkazem o záznamu bodů a spáchaných přestupcích, protože jejich věrohodnost žalobkyně ve správním řízení žádnými konkrétními námitkami nezpochybnila. Žalobkyně ani v žalobě neuvedla žádné konkrétní výhrady vůči přestupkům a bodům zaznamenaným v oznámeních. Obecná tvrzení na str. 3 a 4 žaloby o tom, jaké údaje by měly pokutové bloky obsahovat, jednak postrádala potřebnou míru konkrétnosti žalobního bodu a jednak mýjela důvody rozhodnutí.
33. Co se týká žalobní argumentace příkazovými (pokutovými) bloky G1498901 a F0832677, které dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podle žalobkyně nesplňují dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a to na rozdíl od bloku C1404971, neuvedla žalobkyně, na jaké konkrétní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu odkazuje. Tyto tři příkazové bloky, založené na čl. 26 až 38 soudního spisu a přiložené k žalobě, soud pro nadbytečnost neprovedl k důkazu, neboť nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu - žalobkyně v žalobě ani netvrdila, že by byly vydány v posuzované věci. Soud neprovedl pro nadbytečnost k důkazu ani rozhodnutí č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP ze dne 30. 5. 2023 a č. j. KRPT-82262-5/ČJ-2023-0700DP ze dne 29. 5. 2023, založené na čl. 35, 39 a 40 soudního spisu, již jen z důvodu, že správní orgány

správně nezajišťovaly pokutové bloky k důkazu, a proto pro posouzení důvodnosti žaloby nebylo zapotřebí zjišťovat přezkumnou rozhodovací praxi policejních orgánů. Listiny přiložené žalobkyní k žalobě a založené na čl. 11 až 15 a 31 až 34 soudního spisu se vztahovaly k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.

34. Pokud žalobkyně na str. 4 až 6 žaloby v bodech c i), c ii) a c iii) uváděla své výhrady k pokutovým blokům k přestupkům A, B a C, měla důvody napadeného rozhodnutí, podle něhož tyto pokutové bloky nebyly součástí podkladů rozhodnutí, neboť žalobkyně věrohodně nezpochybnila oznámení týkající se přestupků. Žalobní výhrady na str. 6 a 7 žaloby v bodě c iv) se týkaly *pokutového bloku ze dne 2. 10. 2019*, který neměl žádný vztah k přestupkům dle oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, na jejichž podkladě byl proveden u žalobkyně záznam bodů v registru řidičů – námitky tedy též měly důvody napadeného rozhodnutí.
35. Soud znovu akcentuje, že správní orgány měly v případě přestupků žalobkyně k dispozici *oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě* ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobní námitky nemohly být důvodné, protože, jak soud výše vysvětlil, předmětem řízení vedeného správními orgány nebyl přezkum správnosti ani zákonnosti rozhodnutí, na jejichž základě byl záznam proveden. Vady pokutových bloků vztahujících se k přestupkům žalobkyně ve správním řízení konkrétně nenamítala a všechny výhrady žalobkyně uvedené v žalobě k pokutovým blokům se týkají údajných procesních vad (nezjištění skutkového stavu, pokud jde o osobu přestupce, místo a dobu spáchání přestupků, přestupkového jednání, dále neuvedení sankce, místa vydání rozhodnutí, úřední osoby a jejího podpisu, převzetí žalobkyní a jeho podpisu) a nesprávného právního posouzení (naplnění objektivní a subjektivní stránky přestupku, právní kvalifikace). Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů však nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku v podobě rozhodnutí v blokovém řízení. Soud uzavírá, že správní orgány postupovaly správně, pokud pokutové bloky k přestupkům neopatřovaly, a proto žalobní námitky (zcela obecné a paušální) mířily mimo důvody napadeného rozhodnutí. Ani správní orgány ani zdejší soud neměly důvod posuzovat, zda pokutové bloky k přestupkům byly způsobilými podklady pro záznam bodů, neboť dostatečným podkladem byla oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
36. Žalobkyně nepředložila v řízení před správními orgány žádné konkrétní námitky, které by zakládaly pochybnost o způsobilosti podkladů pro záznamy bodů v registru řidičů spočívajících v oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Oznámení představují způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Oznámení a v nich obsažené údaje žalobkyně věrohodným způsobem nezpochybnila tak, aby bylo nutné trvat i na vyžádání originálů pokutových bloků. Správní orgány proto postupovaly správně, pokud v případě oznámení do podkladů rozhodnutí nezařadily příkazové (pokutové) bloky. Oznámení obsahovala dostatečné údaje k prokázání, že se přestupky staly a spáchala je žalobkyně, a také potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů, kdy tyto údaje žalobkyně ve správním řízení vůbec nijak nespороvala.
37. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

III.

Náklady řízení

38. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), a navíc se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal v podání ze dne 30. 8. 2024. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 6. května 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu